

Dobro Polje

Dobro polje – od prve omembe do leta 1900

1377

Naša vasica se prvič omenja leta 1377, na dan pred sv. Katarino, ko vasi Brezje, Dobro Polje, Dolenje in Noše postanejo last Ortenburžanov. Ortenburžani so imeli v Radovljici svoje grajske skrbnike, tako so v mošenjski župniji gospodarili Podvinski gospodje.

Vir: Dobro Polje skozi čas

1418-1456

Ko je leta 1418 umrl zadnji Ortenburžan (Friderik III.) so njegova posestva podedovali Celjski grofje, grof Ludvik. Ludviku je sledil brat Friderik in nato Ulrik II., ki je bil samo dve leti gospodar Brezij in okolice. Ulrik II. je bil umorjen leta 1456. nato je zaradi dedinskih pogodb sledilo obdobje Habsburžanov.

Vir: Dobro Polje skozi čas

1456-1616

Habsburžani niso dolgo obdržali gorenjskih posestev v svojih rokah, saj je nadvojvoda Ferdinand Notranjeavstrijski, poznejši cesar Ferdinand II., v letu 1616 prodal za 30.000 goldinarjev graščino Radovljico z vsemi pritiklinami zaslužnemu Ivanu Ambrožu, grofu Thurn-Valsassina, bil je kranjski deželni glavar. K tej posesti je spadalo več kmetij na Brezjah in vse kmetija na Dobrem Polju.

Vir: Dobro Polje skozi čas

1616

Prvotno so se na to področje naseljevali Slovenci, k njim so se naseljevali tudi Nemci, pozneje še drugi prišleki, zaradi tega še tudi ime vasi Gutten Feld. S tem je povezanih tudi več nemških priimkov kot Kleindienst, Vester, Vilfan, Artelj, Bernard, Strajhar. V tem obdobju je v vasi živel malo ljudi. Prve podatke najdemo v zaznamku škofa Tomaža Hrena iz leta 1616, ko je povedal, da je v Mošnjah živel 300 duš, od tega je vsaj polovica pripadala Brezjam, le majhen delež pa vasi Dobro Polje.

Vir: Dobro Polje skozi čas

1754

ex Guttenfeld (Dobro Polje)

subditi comitis Turn (grof Thurn)

Urbanus Moker 24. uxor Ursula 28. filia Agnes 2. famulus Josephus 26.

Andreas Pernush 40. uxor Elisabetha 50. famula Dorothea 12. Maria 15. officii Mathias Ternoviz 40.

Mathias Wester 30. uxor Maria 28. filius Simon 3. filia Catharina 1. pater Mathias 90. mater Elisabetha 50. inquilinus Thomas Rosman 50. uxor Ursula 40. filius Laurentius 10. filia Margaretha 5.

Georgius Dolsan 40. uxor Maria 30. filius Joannes 7. Thomas 4. inquilina Maria vidua 40.

Andreas Michelliz 30. uxor Elisabetha 28. filius Blasius 9. Urbanus 8. Thomas 7. Mathaeus 6. Andreas 4. Lucas 2. filia Maria ½. famula Getrudis 30.

Mathaeus Globoznig liber 20. soror Maria 18. Helena 10. Ursula 8. frater Joannes 6. soror Getrudis 5.

Mathias Vouk 62. uxor Elisabetha 40. filius Georgius 20. filia Ursula 21. Margaretha 18. Helena 17.

subditi comitis Turn (grof Thurn)

Joanes Globoznig 28. uxor Maria 18. frater Mathaeus 24. famula Maria 25. famulus Mathaeus 18. inquilina Maria 67.

Laurentius Globoznig 30. uxor Agnes 28. filius Jacobus 7. Joannes 5. famula Getrudis 28. famulus Georgius 14.

Mathaeus Stojan 40. uxor Maria 30. filius Joannes 7. Thomas 4. inquilina Maria vidua 40.

Vir: Gorenjske družine (prvi popis prebivalstva)

Op.: Vsebuje tudi Globoko.

1796

V glavnem zapisniku radovljiškega gospostva, 10. januarja 1796, je bilo zaslediti 11 hiš. Na Dobrem Polju je bilo 8 zemljakov in 3 kajžarji (ali hišarji).

Vir: Dobro Polje skozi čas

1817

Dobro Polje

Hišna številka	Stara hišna št.	Franciscejski kataster 1826	Status animarum okoli 1886	Hišno ime narečno	Hišno ime poknjženo
2	Brezje 2	Fechtar	Fehter	Pər Féhtarjə	Pri Fehtarju
3	Malo Dobro Polje 3	/	Tacel	Pər Táčəlnə	Pri Taceljnu
5	Veliko Dobro Polje 3	Reschek	Rešek	Pər Reškə	Pri Rešku
6	Veliko Dobro Polje 1	Puschmann	Pushmann	Pər Púžman	Pri Pužmanu
7	Veliko Dobro Polje 4	Berkouz	Berkovz	Pər Bərkóc	Pri Brkocu
8	Veliko Dobro Polje 5	Maidalen	Medlen	Pər Majdlèn	Pri Majdlenu
9a	Malo Dobro Polje 2	Suppantschitsch	Žpan	Pər Špánšč	Pri Španšču
13	Veliko Dobro Polje 2	Wester	Bešter	Pər Béštrə	Pri Beštru
14	Malo Dobro Polje 1	Janeschek	Janežek	Pər Jánešk	Pri Janešku
17	Veliko Dobro Polje 7	Marinscheg	Marinshek	Pər Marínčnek	Pri Marinčneku
18	/	/	/	Pər Bóštnek	Pri Boštneku
/	Veliko Dobro Polje 6	/	Anshk	Pər Anžkə	Pri Anžku

Vir: Kako se pri vas reče (RAGOR)

1886

Leta 1886 je bil v vasi Dobro Polje velik požar, ki ga je zanetila strela in je pogorelo gospodarsko poslopje pri »Janešk«, v neposredni bližini »Španča«. Takratni gospodar »Španč«, je v zahvalo, da ni pogorela njihova hiša, dal na pročelje hiše naslikati sliko Marije Pomagaj iz Brezij.

Vir: Dobro Polje skozi čas

1902

Roparski napad pri Brezijah na Gorenjskem. Dne 13. decembra 1901. na sv. Lucije dan sem se vračala iz semnja is Radovljice. V Predtrgu se mi je pridružil neznan človek in me nagovoril. Zauprašal je, kako, daleč grem, če sem bila kaj na živinskem trgu, če sem kaj mislila kupiti. Zlagal se mi je, da je sam prodal eno živinče. Po pravici je povedal, da je iz Dupelj pri Tržiču, da je oče večim otrokom. Tako sva se pomikala dalje po cesti.

Jaz sem se obrnila na desno na stezo bližnjico, ki je bila tudi njemu ugodnejša, ker se je ravnal domov. Vprašal je, de imam kaj žganja v pletenici (torbici). To sem zanikala in rekla, da še mož ne mara zanj. Rekel je: »Potem pa lahko precej na leto prihranita, ker mož pri železnici gotovo precej zasluži.« Jaz sem mu že boječe rekla: „Prva leta sva pač nekaj privarčevala; potem sva pa porabila za pozidave.« Kmalu sva prišla na samino k neki poti, ki drži v vas Globoko. Vprašal je, kam ta pot pelje. Povedala sem mu kam, in pristavila, da naju kmalu globoški mlinar doide. Tu me je najbolj strah obhajal. Ko sva prišla dalje na polje, mi je zopet precej odleglo.

Pot naju je pripeljala nad samotni »suhi jarek« zgor železniškega predora, ki je spod Radovljice. Ob prepadu je svet skrbno opazoval in napravil nekatere opazke o njem. Vendar sva prišla srečno dalje do Krišeljevega mlina v mošenjski grapi. Jaz sem začela prosto dihati ob tej prvi hiši. Spremljevalec me je zavprašal, če bo kmalu še kaka hiša. Jaz sem mu povedala resnično, da nobena do Dobrega polja. Šla sva navkreber, on višje na levici, jaz nižje na desnici. Ko sva se bližala vrhu klanca in koncu gozdčka, ki je na desno navzdol proti Savi, se je zaletel z vso silo vame. Podrl me je je me davil z obema rokama in me tako vlekel v globočino proti Savi. Tiščal me je k tlom in razpraskal ves vrat Jaz sem mu večkrat roke toliko odstranila da sem mogla spregovoriti. Rekla sem: „Jaz sem še premalo pripravljena na smrt. — Kaj bo za tvojo dušo enkrat, če me umoriš? — Marija iz Brezij, koj mi pomagaj, drugače sem izgubljena.« Posebno ta vzdihljaj k Mariji Pomagaj sem neprenehoma ponavijala na tihem, če nisem mogla glasno. Pa najhujše se je še le začelo. Neusmiljeni človek je pobral kamen v velikosti obilne človeške pesti. S tem me je udaril dvakrat na levo sence, da je kri kar lila iz njega. Tolkel je po vsem glavinem temenu; jaz sem pa z rokama lovila udarce; glava in roke so silno trpele.

Dotlej sem živela 52 let, vendar tako gorečo in zaupno še nisem nikdar klicala k Mariji, kakor te odločivne trenutke. Pomagala je. Kamen mu je padel po drugem udarcu na levo sence iz močne pesti. Tako ni prišlo do tretjega udarca, ki bi bil brezdvomno smrtonosen. Ali zdaj je pobral drugi kamen, in me enkrat udaril — pa k sreči na drugo in ne na isto (levo) sence. Odbil mi je košček ušesa. Pa že po prvem udarcu mu je kamen odletel. Jaz sem že onemogla ležala. Napadnik me je z levico držal za vrat, z desnico pa je brskal po listju. Ne vem ali je iskal tretjega kamna ali je brisal okrvaveno roko. Vmes je govoril besede: »Ali si hudič ali kaj si, ker te ne morem ubiti! Toliko sem še mogla, da sem bridko zaklicala parkrat h Kristusu za pomoč. Zdaj me je pustil. Jaz sem mu že prej pred davljenjem povedala, da je denar v košku (torbici), da naj me pusti, da ga ne poznam, da naj denar le vzame, da le mene vsaj malo pri življenju pusti. Šel je navzgor. Jaz sem se toliko zavedla, da sem še videla, ko je ob potu z rokama segel v žep. Dasi je bilo do pota le 28 metrov, sem le s težavo prilezla do tja v kakih desetih minutah. Napad se je zgodil pri belem dnevu krog pol štirih popoldne in do noči sem prilezla do prve hiše domače vasi (Dobro polje). Pravijo, da se mi je malo mešalo. Zdravnik dr. U. Jelovšek je rekel: »Kost na levem sencu je malo naklana. Če bi bil le še malo pritisnil, bi bila gotova smrt« Jaz pa sem rekla: "Marija iz Brezij mi je pomagala, da je padel v pravem času kamen iz morivne roke.« Odkar so me sprejeli v Marijino družbo, sem izkušala Marijo goreče častiti. Ta nesreča me je še tesnejše sklenila s predobro nebeško materjo.

Dobro polje št. 1. dne 31. januarja 1902. / Marija Mulej.

Domoljub, 6. 2. 1902

1910

Meseca novembra 1910 je cesarsko kraljeva davkarija v Radovljici strnila obe vasi v Dobro Polje. Iz zadnjega ljudskega štetja, 31. decembra 1910, imamo zaznamek za vas Dobro Polje – 12 hiš in 64 duš.

Vir: Dobro Polje skozi čas

1912

Pošta na Brezjah. Pod novi poštni urad spadajo vasi: Brezje, Veliko Dobropolje, Malo Dobropolje, Noše, Pirašica, Črnivec, Paloviče, Leše in Praproče.
Vir: Gorenjec, 31. 8. 1912

1914

Naslovnik – Franc Mulej, 1914
Vir: delcampe.net

1916

Marija in Lovrenc Vilfan

Vir: Domoljub, 13. 2. 1935

Dobro polje, 66-15-13-2-0. Sr so du žand zdr fin Radovljica 6 km, žel Otoče 2 km, o š žup Mošnje 1 km, pt Brezje 1 km. Nm 465 ni. Edino selišče na spodnji stopnji Brezjanskega polja, ob drž. cesti in tik nad strmim savskim bregom. Preživlja se s kmetijstvom podobno kot Črnivec, le da je tu zemlja bolj plitva. Zanimive starinske stavbe.

Vir: Krajevni leksikon Dravske banovine

Pozicija Dobrega Polja, 1954

Vir: DAR (Selanov reliefni zemljevid)

Dobro polje v starih časopisih (po drugi svetovni vojni)

1956

Šivic Franjo, Dobro polje, Brezje ... - se pridružujejo čestitkam ob Dnevu Republike.
Vir: Glas Gorenjske, 26. 11. 1956

1959

Šivic Franjo, roj. 1915, mizar, Dobro polje – Brezje
Vir: Uradni vestnik okraja Kranj, 7. 9. 1959

1961

Prodam 2 prašiča — težka po 60 kilogramov. Dobro polje 5, Brezje.
Vir: Glas, 6. 5. 1961

Sprejemem takoj vajenca za mizarstvo obrt. Šivic, mizarstvo. Dobro polje, Brezje.
Vir: Glas, 20. 7. 1961

1962

Prodam prašiča, težkega do 160 kg, Vinko Frantar, Dobro polje 11, Brezje.
Vir: Glas, 6. 1. 1962

Prodam NSU Primo 175 ccm z rezervnimi deli. Ogled vsak dan. Anton Bernard, Dobro polje 8 pri Radovljici.
Vir: Glas, 24. 1. 1962

Kupim trofazni števec in močnejši motorski kabel dolg 15 do 20 metrov. Pogačnik, Dobro polje 6, Brezje.
Vir: Glas, 14. 11. 1962

1963

Mizarja sprejemem takoj. Oskrba s stanovanjem zagotovljena, Šivic, mizarstvo, Dobro polje – Brezje.

Vir: Glas, 9. 3. 1963

1964

Prodajam dva prašiča, težka od 50 do 60 kg. Dobro polje 14, Brezje.

Vir: Glas, 14. 3. 1964

Prodajam emajliran levi štedilnik. Radič, Dobro polje 1, Brezje

Vir: Glas, 25. 4. 1964

Kupim delovnega vola, težkega 500 do 600 kg. Vester, Dobro polje, Brezje.

Vir: Glas, 9. 9. 1964

1965

Občinske volitve (Tovarna Iskra Kranj); JUSTIN Vinko, Dobro polje 18, p. Brezje - 24 glasov.

Vir: Uradni vestnik Gorenjske, 26. 5. 1965

Cesta na področju Posavec, Dobro polje in Črnivec je močno poškodovana. Bi prosim pojasnili, zakaj poškodovane dele ceste ne popravijo pred turistično sezono?

Podpredsednik občinske skupščine Radovljica Franc Cuznar: »To cesto vzdržuje cestno

podjetje iz Kranja. Ko so letos pričeli popravljati poškodovano cesto, smo bili trdno prepričani, da jo bodo usposobili in popravili vse poškodbe. Tem bolj pa smo bili presenečeni, ko so iz nepojasnjenih razlogov pustili zanemarjene določene predele ceste.

Smo na pragu turistične sezone. Tujci že prihajajo. Toda vprašanje je, kaj menijo o tej slabi cesti. Vsekakor poškodovana cesta ne prispeva k nadaljnemu razvoju turizma pri nas.«

Vir: Glas, 23. 6. 1965

Prodajam kravo, ki bo čez en teden tretjič teletila. Dobro polje 2, Brezje.

Vir: Glas, 26. 6. 1965

Prodajam mlado kravo po teletu. Vester, Dobro polje 5, Brezje.

Vir: Glas, 9. 10. 1965

Prodaj kravo 7 mesecev brejo. Šivic, Dobro polje 3, Brezje.

Vir: Glas, 9. 10. 1965

1966

Prodaj moped Colibri v nevoznem stanju. Cena ugodna. Indihar Franc, Dobro polje 2, Brezje.

Vir: Glas, 5. 2. 1966

Prodaj parket. Šivic Franjo, Dobro polje, Brezje 7.

Vir: Glas, 19. 2. 1966

Žalosten dogodek v Dobrem polju pri Brezjah / »Pohujšanje« pri Brezjah. Sosedje so bili ogorčeni. - Tako se ne ravna z živalmi. - Nihče ni vedel koliko živine ima in kaj počne, vsi pa so bili razburjeni nad slučajnim odkritjem.

Prejšnjo soboto sta se pred domačijo Valentine Brejc - Tince ustavila dva človeka, ki sta ji pripeljala osla. Bajga je naročila, pa je ni bilo doma, da bi ga prevzela. Neznanka sta nekaj časa tavalala okoli hiše in ker si nista znala drugače pomagati, sta odprla vrata v hlev — v obraz jima je udaril neznosen smrad.

Prizor, ki sta ga zagledala, je bil več kot nenavaden. V hlevu so bile na tleh tri na pol razpadle mrtve krave. Neznanka sta z oslom vred odšla. Ustavila sta se pri »leteči milici« ter povedala, kaj sta videla. Miličniki so obvestili postajo LM v Radovljici in tako se je izvedelo za stvar.

Sosedje vedo povedati o 60-letni Tinci marsikaj, vendar pa jim ni treba veliko govoriti, saj ves izgled njene »domačije« pove veliko. Pove, da se zanjo sploh ni zanimala, da jo je zanemarjala. Čeprav stoji hiša v vasi, je potrebno iti skozi pravi pragozd, da se pride do nje. Že precej let namreč nihče ni obrezoval drevja, popravljaj poslopij, tako, da je vse več kot zanemarjeno.

»Uboga ženska« - smo si mislili, ko smo ogledovali razdejanje. Mislili smo, da pač nima denarja in da tako ne more skrbeti sama za vse. Sam človek, in še star povrh, si res ne more pomagati. O tem pa smo kmalu podvomili.

Pred hišo že skoraj leto dni stoji nov štedilnik na milost in nemilost vremenu.

Še vedno je originalno zapakiran, vendar je precej poškodovan. Ko smo Tinco vprašali, kaj to pomeni, je dejala, da »ne paše« v hišo. Na njenih njivah je še krompir in zelje, kupuje ga pa pri sosedih. Na zapuščenem drevju je še vse polno ne obranega posušenega sadja. Sosedje pravijo, da ga že 20 let ni nihče obral.

Govorili smo z Marjanom Benuličem, veterinarskim inšpektorjem iz Radovljice, ki je prišel na »domačijo« -na pokop živali. Pravi, da v svoji 30-letni službi še ni naletel na kaj podobnega, pa čeprav je služboval tudi v zelo zaostalih predelih. Poglejmo njegovo strokovno mnenje:

»Živali so poginile od lakote. Ljudje so včasih surovi, a vedno se njihova navidezno kruta narava izneveri pri živalih. Povsod dajejo živalim dovolj hrane. Ne vem, kaj naj si mislim!«

Živali so poginile od lakote! Šli smo na senik in videli, da ima Tinca zelo veliko sena. Domačini pravijo, da bi ga bilo dovolj za pet krav.

»Iz hleva smo odpeljali sestradano ovco,« je nadaljeval veterinarski inšpektor, »dali smo jo v rejo. Bila je vsa omotična in se je kar opotekala, ko je prišla na zrak.«

Valentina Brejc – Tinca je pripovedovala o vsem tem precej mirno:

»Vsa sem živčna. Prva krava je poginila oktobra, druga novembra, zadnja pa januarja. Nisem si znala pomagati. Ovce sploh nisem spuščala ven. Nimam denarja in si ne morem pomagali.«

Vhod v Tincino domačijo je zanemarjen. Na prvi pogled človek res ne bi mogel pomisliti, da tu živi človek. Nov, zarjaveti štedilnik med navlako da slutiti, da tu denar mečejo skozi okno.

Čeprav ji to, glede denarja ne moremo verjeti — neobrani pridelki na polju in sadju, rjaveč štedilnik pred hišnimi vrati, če bi krave prodala bi zanje prejela najmanj 600.000 dinarjev — smo vprašali sosede, zakaj ji niso pomagali.

Odgovor je bil povsod isti: »Sploh nismo vedeli kaj počne. Nismo vedeli niti to, da ima živino. Če se je kdo približal, je takoj začela govoriti o tatovih in podobnem. Domačijo bi marsikdo kupil. Na Bledu ima tudi hišico, ki bi jo lahko dobro prodala.«

Tinca je odhajala velikokrat z doma in je ni bilo nazaj po nekaj dni. Imela je kokoši, ki so se zadnje mesece pasle tudi po razpadajoči drobovini. Prodajala je jajca in pomagala pri raznih opravilih na Bledu in Brezjah. Zanimivo je, da pravijo vsi, pri katerih je delala, da

je izredno pridna delavka. Zakaj? Zakaj? Kako je te mogoče? Tinca sama ni znala povedati ničesar. Ponavljala in ponavljala je, da je živčna, a sosede so zagotavljali, da ni večjega »advokata« od nje. Oproščen a je bila davkov... pa pustimo to.

Kaj sedaj? Jasno je, da ni govora, da bi lahko še naprej trpeli to zapuščenost. Prebivalci se bojijo, da bi hiša lahko postala leglo najrazličnejših bolezni. Nekateri so se takoj ponudili, da jo odkupijo. Tako bi prišla Tinca do denarja, saj ima kar precej kmetijskih strojev in tudi poslopij (hiša in gospodarsko poslopje) sta še nekaj vredni. Za žensko je potrebno poskrbeti. Že dolgo živi sama in jo le družba lahko ozdravi kompleksov, saj smo prepričani, da tega ni naredila iz hudobije.

V sredo so pred hlevom zakopali poginule živali. Zaradi neznosnega smradu je bilo le težko zdržati v bližini pri razkužitvi in pokopu

Lahko bi jo dali v dom za onemogle ali ji kako drugače pomagali. Nekdo ji mora pomagati, da bo ponovno zaživela in nekdo bo moral odstraniti in pravilno urediti »sramoto vse Gorenjske.« Prepričani smo, da bo svet za socialno-varstvo pri občinski skupščini nekaj ukrenil. Škoda, da že prej ni! / P. Colnar

Vir: Glas, 19. 2. 1966

O problemu bo odločal psihiater. Sosedje se ne čutijo krivi — SO Radovljica zvedela iz časopisa za dogodek — Naredili prve korake, da se položaj popravi.

Na članek »Pohujšanje pri Brezjah« (»Glas«, 19. februarja 1966) smo že dobili in objavili mišljenje A. J. iz Pirana. Na njegove ugotovitve danes odgovarjajo sosedje. Poleg tega pa smo se oglasili tudi na skupščini občine Radovljica, kjer so nas obvestili o tem, kaj nameravajo ukreniti.

Sosedje o »pohujšanju« Z izjavo A. J. iz Pirana se delno Strinjamo. Pravi, da krivca ni težko najti in pri tem verjetno misli na sosede. Tudi mi pravimo, da ga ni težko najti, kajti pri tem nečloveškem ravnanju z živino je bila udeležena le ena ženska. Sosedje se nismo upali mešati v njeno privatno življenje, ker ml hotela ne pomoči, ne nasvetov, če se je kdo preveč približal njenemu stanovanju, če lahko sploh besedo »stanovanje«

uporabimo, ga je takoj obsodila za nepoštenega. Zaradi tega smo jo pustili pri miru. Nihče ni vedel, kaj ima v hlevu in kaj v hiši. Vedno je vse zaprto, tako da tudi mukanja ni nihče slišal.

Odločno trdimo, da nosi odgovornost za takšno ravnanje z živino sama. Povsod po okolici je lahko delala in pomagala, doma pa ima tako zanemarjeno, kot da ne bi bilo že več časa človeka. Večina ljudi, pri katerih je delala, je poznala njene razmere .. .

Nas vaščane pa zanima druga stran tega primera. Vsa stvar se je res slučajno odkrila in vsa sreča, da se je. Znano nam je, da je živinozdravnik ukazal, da se ovci, ki je slučajno preživela mučenje, takoj odvzame lastnici. Ovco je res vzel tovariš, ki je poginule živali pokopal. Ni še minil en teden in že je ovca zopet v hlevu. Govori se, da ima celo dve. Točno tega nihče ne ve, kajti hlev je zaprt z novo ključavnico, da ne bi kdo »vohunil« po njenem hlevu.

Zanima nas, kdo bo odgovoren za morebitno drugo »pohujšanje« na istem kraju? Nihče ne ukrepa, kot da se ni nič zgodilo! Sosedje res ne moremo in ne smemo ukrepati po svoje. Ona je lastnica in po našem mnenju bi morala ukrepati občina.

Dobro polje je vasica ob cesti I. reda, ki povezuje razne turistične kraje kot so Bled, Bohinj, Kranjska gora ter sosednji Avstrija in Italija. Po tej cesti se pelje vsak dan nešteto domačih in tujih turistov. Prav ob tej cesti pa leži že več kot leto dni podrt drevo in več let nepokošena trava. Tudi podrti kozolci niso v okras okolici. Vprašujemo se, zakaj se takšnim ljudem zemlja ne odvzame in da tistemu, ki jo obdeluje? Veliko je interesentov, ki bi jo radi kupili. S Tinco se glede tega sploh ni mogoče pogovoriti.

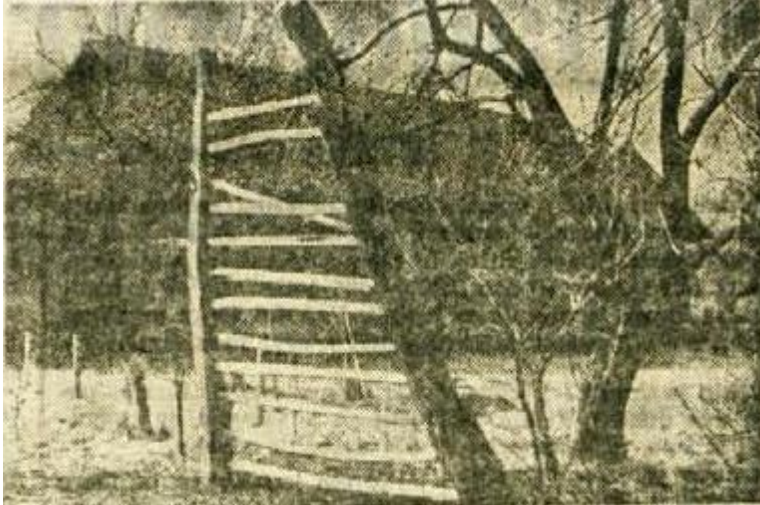
S pismom ne nameravamo nikogar dolžiti, temveč le opozoriti na morebitno drugo neprijetnost. Ustrezna komisija naj ugotovi, če je v tej »džungli« v središču Gorenjske možno normalno človeško življenje. Prav zanimivo bi bilo videti, kaj vse se skriva v njeni hiši in zato želimo, da pride nekdo, ki bo naredil red. Radi bi opozorili na veliko nevarnost požara, kajti električna napeljava v hiši je dotrajana in ni izključeno, da ne bo izbruhnil požar in upepelil vse okolice. V takšnem neredu lahko izbruhne tudi bolezen in se zaredi najrazličnejši mrčes.

Potrebno je hitro in odločno ukrepati. Kdo naj delo opravi, naj odloči občina, pa čeprav bi bili to tudi mi vaščani. Pripravljeni smo pomagati in urediti okolico, seveda v sporazumu z občino.« / Sosedje

Občina bo ukrepala. Pri referentu za kmetijstvo smo izvedeli, da je imel probleme s Tinco že bivši kranjski okraj. Prav tako kot sedaj iz občine, so se vrstile na njen naslov odločbe, ki pa do nje sploh niso prišle, ker je ni bilo nikoli doma. Odločbe so ostajale le odločbe, brez praktičnega pomena.

»Kaj naj bi ji naredili? Ali naj jo zapremo za nekaj dni? Kako, če ji odločb nismo mogli vročiti? Kaj bi s tem naredili? Ali bi kaj pomagali?« Na oddelku za družbene službe so nam povedali, da so zvedeli za dogodek šele iz »Glasa«. Dvakrat so jo že iskali, a je ne morejo najti. Pravijo, da jih ni nihče o položaju obvestil, da bi to sosedje res lahko in morali narediti, saj človek končno res ne more vedeti do podrobnosti, kaj in kje se kaj godi ...

V najkrajšem času bodo predlagali sodišču, da ji odvzamejo opravilno sposobnost. Skrbstveni organ ji bo postavil skrbnika, ki bo v povezavi z občino upravljal njeno premoženje. Seveda je to ena možnost...

Že ta kozolec dokazuje razmera na tej domačiji

Druga možnost je, če bi do tega ne prišlo, da Tinco kaznujejo po vseh predpisih. Ker so vsi prepričani, da vsega tega ne dela zaradi hudobije in zlobe, ampak zaradi določene nepremišljenosti, mislijo, da se bo tudi psihiater odločil in predlagal sodišču, da ji odvzamejo opravilno sposobnost.

Ne bo odveč, če zapišemo še to, da bi bila takšna rešitev najboljša tudi za Tinco, kajti ravnanje z živino in ogrožanje sovaščanov se ji drugače lahko močno maščuje. Nihče je ne želi kaznovati, ampak le pomagati.

Še nekaj glede ovce, ki jo zopet v njenem hlevu. Veterinar je res odpeljal preživelo ovco, vendar jo je prišla sama iskat (na občinskem organu je bila že z advokatom). Ker za sedaj še ni pravne osnove, so ji jo morali vrniti.

Upamo, da res drži, da je to vse samo za sedaj, kajti od dogodka je minilo že precej časa in praktično ni še ničesar narejenega. Jasno je, da mora ukrepati skupščina in da nosi za morebitno neažurnost oziroma nove »dogodke tudi vso odgovornost. / P. Colnar

Vir: Glas, 12. 3. 1966

Prodajam bukov parket I. vrste in nov elektro motor 2800 obratov 5,5 KM. Šivic, Dobro polje, Brezje.

Prodajam moped T 12 s prevoženimi 4000 km. Dobro polje 19, Brezje.

Vir: Glas, 26. 3. 1966

1967

**Posredujemo
prodajo**

karamboliranega osebnega
avtomobila

ZASTAVA 600-D,
leto izdelave 1961, s pre-
voženimi 43.000 km.

Začetna cena 3.600,00 N-din

Ogled vozila je možen
vsak dan v popoldanskih
urah pri Vilfanu Stanku,
Dobro polje št. 4 p. Brez-
je.

Pismene ponudbe spreje-
ma Zavarovalnica Kranj
do srede 1. februarja 1967
do 12. ure.

Zavarovalnica Kranj

Vir: Glas, 28. 1. 1967

Kupim zastava 750, leto izdelave od 63 dalje, lahko karambolirano. Vilfan, Dobro polje 4, Brezje.

Vir: Glas, 28. 1. 1967

Občinske volitve. ... V volilni enoti tovarna industrijske opreme TIO Lesce in ostale delovne organizacije, sta bila dva kandidata, in sicer:

JARC ing. Valentin, Radovljica, Poljska pot, n. blok 208 glasov.

ŠIVIC Franjo, Dobro polje št. 12, p. Brezje 77 glasov.

Vir: Uradni vestnik Gorenjske, 13. 5. 1967

1968

MIZARJA za stavbena dela SPREJMEM v stalno zaposlitev - takoj. Oskrba v hiši. Mizarstvo Šivic, Dobro polje, Brezje.

Vir: Glas, 6. 7. 1968

ZASTAVO 750, letnik od 65 dalje, kupim. Ponudbe poslati, Bohinc Stanko, Dobro polje št. 10, Brezje (od 16. ure dalje).

Vir: Glas, 28. 8. 1968

Prodam karamboliran FIAT 750. Polončič Franc, Dobro polje pri Brezjah št. 19.

Prisrčna ZAHVALA vsem, ki so mi pomagali pri prometni nesreči dne 15. 11. 1969 v Zapužah. Polončič Vinko, Dobro polje.

Vir: Glas, 28. 11. 1968

1970

Prodajam 160 kg težkega PRAŠIČA. Dobro polje št. 6, p. Brezje.

Vir: Glas, 10. 1. 1970

Prodajam AVTO NSU 110, letnik 1967. Frantar, Dobro polje 11, p. Brezje.

Vir: Glas, 30. 4. 1970

Prodajam ŠOTOR za pet oseb in MAGNETOFON grunding. Vilfan, Dobro polje 4, Brezje.
Poceni prodajam FIAT 750. Dobro polje 4, Brezje.

Vir: Glas, 13. 6. 1970

1971

Kupim lepa predpečna VRATA. Pogačnik Stanko, Dobro polje št. 6, p. Brezje

Vir: Glas, 3. 4. 1971

POHIŠTVENI MIZAR, samostojen, dobi stalno delo. Plača 8 din na uro in samsko stanovanje. Na željo hrana v hiši. Mizarstvo Šivic, Dobropolje, Brezje.

Vir: Glas, 17. 4. 1971

Kupim vzidan ŠTEDILNIK v dobrem stanju. Pogačnik Stane, Dobro polje 6, Brezje.

Vir: Glas, 5. 5. 1971

Prodajam ZAZIDLJIVO PARCELO na Črnicu pri Brezjah. Voda in elektrika ob parceli. Krasna sončna lega. Informacije; Dobro polje 4, Brezje.

Vir: Glas, 28. 7. 1971

Poceni prodajam dobro obranjen TOVORNI AVTO czepele, 5 ton, letnik 1965-66 in enosno

PRIKOLICO. Dobro polje št. 4, Brezje.

Vir: Glas, 18. 12. 1971

1972

Prodam suhe DESKE in PLOHE. Vilfan, Dobro polje 4, Brezje.

Vir: Glas, 19. 4. 1972

Vir: Glas, 2. 8. 1972

Prodam dve ZASTAVI 750, letnik 1967 in 1969. Bohinc, Dobro polje 10, Brezje. Ogled v soboto ves dan in nedeljo popoldne.

Vir: Glas, 23. 8. 1972

1973

Prodam MOPED T-12. Bizjak, Dobro polje 18, Brezje.

Vir: Glas, 7. 5. 1972

1978

Seznam zaščitenih kmetih – KS Brezje:

Pogačnik Stanko, Dobro polje št. 7

Podlipnik Jože, Dobro polje št. 16

Čop Marija, Dobro polje št. 9/a

Bernard Anton, Dobro polje št. 8/a

Vilfan Valentin, Dobro polje št. 7

Rozman Anton, Dobro polje št. 2

Baloh Franc, Dobro polje št. 17

Šivic Franjo, Dobro polje št. 3

Vir: Uradni vestnik Gorenjske, 3. 3. 1978

Op.: To so nove hišne številke na Dobrem Polju.

1979

Ugodno prodam dobro ohranjeno DYANO 6, letnik 1976, s parno številko. Rozman , tel.: 064-21-81.

Vir: Glas, 12. 10. 1979

Prodam 100 kg težko TELIČKO simentalko za rejo ali zakol. Dobro polje 8/a, Brezje.

Vir: Glas, 28. 12. 1979

1980

Vir: Glas, 13. 6. 1980

1988

Male gorenjske vasi – Dobro Polje. Kdo ve od kdaj dolgi razpotegnjeni vasici med perachiškimi in brezjanskimi klancem rečejo Dobro Polje. Kajti tu polje sploh ni dobro. Zemlja je zelo peščena in če vsak teden ni dežja, ni pridelka. Vsaj vsakih deset dni mora dodobra namočiti zemljo, mi pripovedujejo pri Marinčnik, v prvi hiši v vasi, prav na vrhu perachiškega klanca. Proti Brezjam je polje veliko bolj rodovitno. Kdo ve, morda pa so se ljudje tolažili ob kakšni izredno dobri letini, da je to vendarle dobro polje... pa je ime ostalo. Včasih sta bili kar dve Dobri Polji: Veliko Dobro Polje v zgornjem koncu vasi, kjer je tudi več hiš in Malo Dobro Polje, skupinica hiš ob vrhu perachiškega klanca. Nemci so med vojno stvar poenostavili in obe vasici poimenovali Gutenfeld, od takrat pa je ostalo eno samo Dobro polje.

Kruh iz pšenice in »jarce«. Vseeno je tu polje lepo in dobro obdelano. Včasih je vsaka kmetija sejala pšenico, proso, oves, ajdo, ječmen, rž pa »jarce«, nekakšno nižjo rž, da je vsaka hiša imela vse doma. Pšenico in »jarco« so sejali skupaj, za kruh.

Dober kruh je to bil, Marinčnekova mama pa je pekla tudi kruh iz krompirja in kaše, da je porabila manj moke, pripovedujeta Marinčnekovi Pavla in Francka. Kašo je obarila, koruzno moko je s kropom poparila, krompir je skuhalo in zmečkalo, moke pa je dodala le toliko, da je vse skupaj držalo. Dober, vlažen kruh je to bil. Nihče ga ni znal tako dobro speči kot prav mama. Ni bilo mogočnih kmetij nekoč tu na Dobrem Polju, razen pri Majdlenu, bolj bajte so bile. Pri Marinčnek je bilo šest otrok, skromno se je živelo, se spominjajo sestre Francka, Pavla in Vida. Od pomladi do pozne jeseni so bili bos. Ko so v hudi slami pritekli v šolo, so kar na sedež pod krilo spodvile noge, da so se ogrele. Na paši so pa v kravjo lužo stopile. Se pred šolo so pasli, koruzo ali krompir okopavali, vrane podili. Nekdo je vedno moral biti na polju. Prej niso smeli domov, da je prišel oče in jih zamenjal. Kako so pazili na vsako koruzo, ki je bodla ven.

Tudi lani so sejali, posebno med vojno, ko ni bilo olja dobiti. Ko je bil zrel so ga populili, »oraflali« na železne grabljice in jagodke, dali sušit na sonce, to potem z valjarjem zvaljali, da je seme prišlo ven. Seme so potem zbrali in odnesli v Predoslje v oljarico, da so dobili v zameno laneno olje. Z njim so belili jedi. Z gobami so se tista leta največ preživljali pa s krompirjem in zeljem. Le ob veliki noči je bil praznik, ko je mama spekla dva velika orehova kolača.

Pri Marinčnek je danes velika in moderna kmetija, specializirana za živinorejo. Lepo novo

hišo so zgradili, ohranili pa so tudi staro z njeno črno kuhinjo. Marinčnekova Pavla tudi sredi poletja zakuri štedilnik, katerega dimnik je speljan kar v nekdanjo črno kuhinjo in vsakič zadiši po dobrem starem domačem ognjišču, ko so še mama z burklami opletali po veži... / Foto: D. Dolenc

Vodo so včasih drugače cenili. Dolgčas pa otrokom v Dobrom Polju ni bilo. Cesta je vodila skozi vas in vedno se je kaj dogajalo. Posebno še pri Marinčnek, kjer so imeli na

dvorišču vodnjak za napajanje. Furmani, ki so z zapravljivčki vozili romarje z železniške postaje v Otočah, so se tu ustavljali, pa romarji, ki so z lojtrskimi vozovi, »tajsini« imenovanimi, prihajali z daljne Dolenjske, Dolenjske, Štajerske, iz Poljanske doline. Vrh klanca je bil obvezen počitek za ljudi in živali. Tu so Marinčnekovi otroci pritiskali na debelo ročko vodnjaka, da je pritekla voda. In otrokom je padla krona ali dve, pa je bilo za pest bonbonov. Še v stari Avstriji so prav na njihovo dvorišče napeljali vodo in postavili korito. In takratna oblast je na Marinčnekovo hišo pritrdila kovinsko ploščo z opozorilom: »Prati

pri javnih izlivkih, onesnažiti vodo napajališč, odpirati po nepotrebnem pipe in tratiti vodo,

je strogo prepovedano: »Prestopke kaznuje z globami od 2 K do 20 K Županstvo Lesce.«

Nedelja je bil res dan počitka. Ja, ja, včasih je veljal red. Pa ne le pri vodi. Orožniki so se

vtaknili celo, če so videli ženske v nedeljo delati. Ko je Marinčnekova mama neke nedelje pod večer obrezovala repo, so jo v hišo spodili in s kaznijo zagrozili. Nedelja je dan božji, dan počitka, šele po polnoči sme človek prijeto za delo. In mama so le popustili nož in šli ležat...

Vas Dobro Polje, ki leži na veliki ravnici med Posavcem, Črnavcem in Brezjami, so včasih delili v dva dela, v Malo in Veliko Dobro Polje«

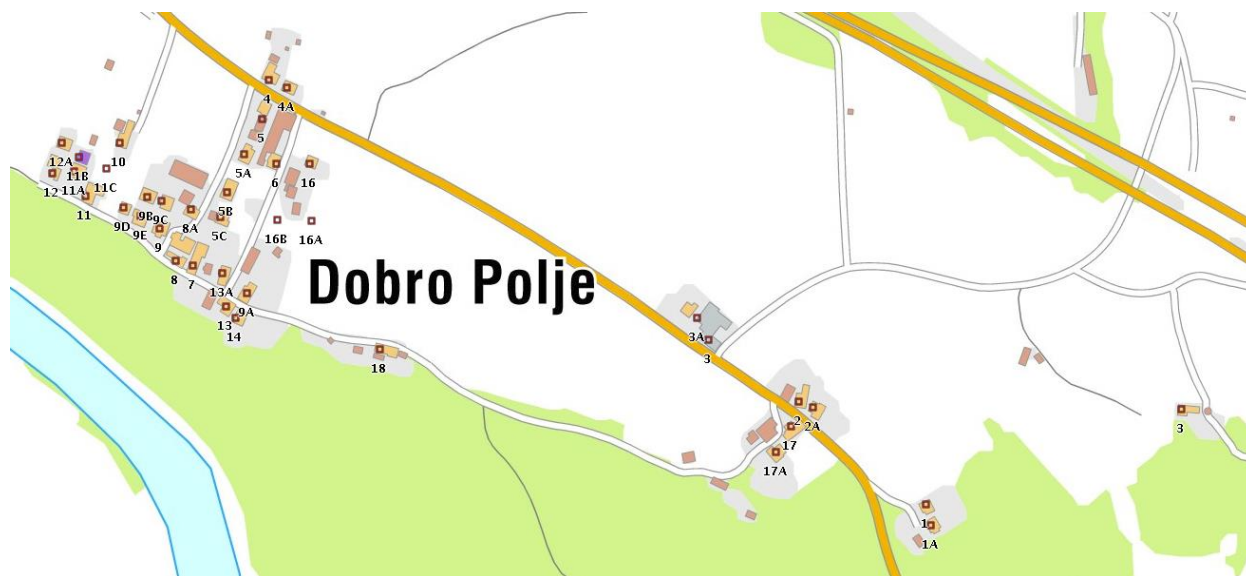
Kadar so kjer opazili žandarje, so vaščani vedeli, da bo nekaj posebnega prišlo po cesti. Pred vojno se je pogosto mimo pripeljala kraljevska družina: kralj Aleksander v beli uniformi z zlatimi epoletami in sabljo, kraljica Marija z obvezno belo ruto na glavi ter knezi Tomislav, Andrejček in Peterček s spremstvom. Tudi oni so se ustavljali na Marinčnekovem dvorišču, se hladili pod drevesom in ob vodnjaku. Za otroke je bil to vselej

velik dogodek. Kasneje so takole spremljali Tita. Ta se sicer ni tu ustavljal, bilo je pa vselej vse zastraženo. Po miličnikih so vedno vedeli, da se bo peljal kakšen visok državnik proti Bledu ali v Kranju. No, odkar je zdaj nova cesta, je promet tu zelo upadel. Še bolje, zdaj domači vsaj lahko v miru posede v senci dreves in poklepetajo s sosedi. / Piše: D. Dolenc, ureja: Darinka Sedej

Vir: Gorejski glas, 9. 8. 1988

Pozicija Dobrega Polja - danes

Dobro Polje – topografska karta, 2016
Vir: geopedija.si

Dobro polje – orto-foto posnetek, 2016
Vir: geopedija.si

Stare domačije na Dobrem Polju

Janešk

Malo Dobro Polje št. 1 - Janeschek (lastnik Douschan, 1826), Janežek (lastnik Doushan, 1886). // **Pri Janežku – Dobro Polje št. 14**

Leta 1886 v požaru pogori gospodarsko poslopje.

Španč

Malo Dobro Polje št. 2 - Suppantschitsch (lastnik Schutzmann, 1826), Španč (lastnik Dolžan, ok. 1850 / lastnik Izda Anton, ok. 1880). // **Pri Španšču. – Dobro Polje št. 9/a**

Ok. leta 1800 je bila zgrajena ena največjih in najlepših hiš v vasi »Španč«. Ljudsko izročilo pravi, da je dal hišo zgraditi grof za svojo priležnico, ki mu je rodila hčerko. To hišo so kasneje (ok. 1850) kupili Dolžani, ki so v ta kraj prišli iz tržiškega konca. Kasneje (ok. 1880) pa je posest kupil gruntar Anton Izda.

Tacelj

Malo Dobro Polje št. 3 - Tacel (lastnik Kleindienst Francišek, ok. 1890). // Pri Taceljnu – Dobro Polje št. 3

Kleindienst Francišek. Kamnosek. Kajžar. Poroka z Dolžan Rozalija.

Kleindienst Katarina (Malo Dobro Polje št. 3 / 12. 11. 1893 – um. Ljubljana, 22. 5. 1963).

Kleindienst Marija (Malo Dobro Polje št. 3 / 10. 9. 1895).

Kleindienst Francišek (Malo Dobro Polje št. 3 / 7. 8. 1897 – um. 13. 11. 1897).

Kleindienst Franciška (Malo Dobro Polje št. 3 / 30. 9. 1900 – um. 3. 11. 1915).

Vir: Krstna knjiga Mošnje (posredovala družina Ličen, Izola)

Domačije se je hišno ime prijelo, ker so predniki izdelovali tace, ki so se uporabljale za konje.

Pri Taceljnu je bilo vedno veliko ljudi. Predvsem domači fantje so bili vedno zelo glasni in veseli. Neko nedeljo so sedeli ob veliki domači mizi in se glasno pogovarjali, ko so v sobo vstopili romarji in se usedli za mizo. Domači so prišleke opazili šele po nekaj minutah in jih zmedeno povprašali: Ja, kaj ste pa vi prišli? Romarji so začudeno odgovorili: Ali ni tukaj gostilna, ko je tako glasno in veselo?

Vir: RAGOR

Pri Taceljnu

Vir: hisnaimena.si (arhiv GM Kranj)

Pužman

Veliko Dobro Polje št. 1 - Puschmann (lastnik Knafel, 1826), Pushmann (lastnik ---, 1886). // [Pri Pužmanu. – Dobro Polje št. 6](#)

Ker se je domačija nahajala ob glavni cesti, so se prebivalci ukvarjali z gostinsko in oskrbno dejavnostjo za ljudi in živino, ki je bila glavna prevozna sila.

Vir: RAGOR

Bešter

Veliko Dobro Polje št. 2 - Wester (lastnik Wester, 1826), Bešter (lastnik Šturm, ok. 1850), Bešter (lastnik Artelj Anton, ok. 1880). // [Pri Beštru \(lastnik Bešter, ok. 1940\) – Dobro Polje št. 13](#)

Kleindienst Lavrenc. Kmet. Poroka z Baloh Ursula.

Kleindienst Joannez (Veliko Dobro Polje št. 2 / 18. 5. 1865):

Šturm Gašper (Brezje, ok. 1841 / um. ok. 1880). Leta 1879 poroka z Kleindienst Katarina (roj. Brezje št. 23, 8. 12. 1846 / um. Veliko Dobro Polje št. 2, 6. 10. 1934).

Šturm Lovro (Brezje / 11. 8. 1873 / um. ok. 1916).

Šturm Rozalija (Brezje, 22. 9. 1875 / um. ?).

Artelj Anton (Gorica št. 18, 22. 1. 1844 / um. Veliko Dobro Polje št. 6), 26. 10. 1916).
Poroka z Kleindienst Katarina, vdova Šturm (roj. Brezje št. 23, 8. 12. 1846 / um. Veliko Dobro Polje št. 2, 6. 10. 1934).

Artelj Marija (Veliko Dobro Polje št. 2 / 16. 12. 1883 / um. Mišače, 17. 3. 1962).

Artelj Jožef (Veliko Dobro Polje št. 2 / 13. 3. 1888 / um. 14. 6. 1915).

Vir: Krstna knjiga Mošnje (posredovala družina Ličen, Izola) + gedbas.geneology.si

Domačija Pri Beštru je med vojno služila kot zavetišče partizanov. Gospodar Bešter je bil tudi eden redkih preživelih pri napadu nemške vojske v Dragi. Življenje mu je rešila odvezana vezalka na čevlju, zaradi katere je za nekaj trenutkov zaostal za svojo četo in se tako izognil najhujšemu. V vodi, skrit za skalo, je preživel kar nekaj dni.

Vir: RAGOR

Rešek

Veliko Dobro Polje št. 3 - Reschek (lastnik Douschan, 1826), Rešek (lastnik Vester Simon, ok. 1880). // [Pri Rešku. – Dobro Polje št. 5](#)

Vester Simon. Hišar. Poroka s Šivic Katarina.

Vester Frančišek (Veliko dobro polje št. 3 / 1. 12. 1898 – um. 19. 2. 1901).

Vester Matevž (Veliko dobro polje št. 3 / 20. 9. 1899 – um. 1901).

Vester Cecilija (Veliko dobro polje št. 3 / 25. 10. 1901 – um. Ljubljana, 4. 10. 1995). Poroka z Čuk Franc (um. Golnik, 21. 9. 1994).

Vir: Krstna knjiga Mošnje (posredovala družina Ličen, Izola)

Pri Rešku
Vir: hisnaimena.si (arhiv GM Kranj)

Brkoc

Veliko Dobro Polje št. 4 - Berkouz (lastnik Beneditschitsch, 1826), Berkovz (lastnik ---, 1886). // Pri Brkocu. – Dobro Polje št. 7

Marija in Lovrenc Vilfan
Vir: Domoljub, 13. 2. 1935

Majdlen

Veliko Dobro Polje št. 5 - Maidalen (lastnik Bernard, 1826), Medlen (lastnik Bernard, 1886). // **Pri Majdlenu. – Dobro Polje št. 8**

Bernard Janez. Zemljak. Poroka z Kocijančič Marija.

Bernard Cecilija (Veliko Dobro Polje št. 5 / 22. 11. 1897 – um. Golnik, 17. 11. 1973).

Bernard Frančišek (Veliko Dobro Polje št. 5 / 10. 1. 1899).

Bernard Anton (Veliko Dobro Polje št. 5 / 29. 12. 1901 – um. Jesenice, 4. 4. 1972). Poroka z Potočnik Terezija (15. 10. 1895 – 29. 7. 1967).

Vir: Krstna knjiga Mošnje (posredovala družina Ličen, Izola)

Po pripovedovanju domačinov je hišno ime francoskega izvora.

Vir: RAGOR

Nagrobnik – Bernardovi

Vir: brezje.si

Anžk

Veliko Dobro Polje št. 6 - --- (lastnik Blaschitsch, 1826), Anshk (lastnik Globozhnik, 1886). // **Pri Anžku.**

Domačije ni več, na njenem mestu danes stoji več stanovanjskih hiš.

Vir: RAGOR

Marinčnek

Veliko Dobro Polje št. 7 - Marinscheg (lastnik Koschier, 1826), --- (lastnik Klinar Anton, ok. 1850). // **Pri Marinčneku. – Dobro Polje št. 17**

Klinar Anton. Kajžar. Poroka z Baloh Apolonija.

Klinar Maria (Veliko Dobro Polje št. 7 / 10. 6. 1857).

Klinar Andreas (Veliko Dobro Polje št. 7 / 9. 11. 1866).

Klinar Gertraud (Veliko Dobro Polje št. 7 / 25. 2. 1869).

Klinar Mariana (Veliko Dobro Polje št. 7 / 24. 7. 1878).

Vir: Krstna knjiga Mošnje (posredovala družina Ličen, Izola)

Vir: Glas, 17. 11. 1973

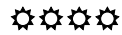
Nagrobnik – Marinčnekovi

Vir: brezje.si

Fehtar

Brezje št. 2 - Fehhtar (lastnik Rössmann , 1826), Fehter (lastnik Janz, 1886). // [Pri Fehhtarju. – Dobro Polje št. 2](#)

Boštnek

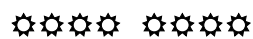
[Pri Boštneku. – Dobro Polje št. 18](#)

Dobro Polje na novejših fotografijah

Dobro Polje
Vir: sloveniaholidays.com

[Viri:](#)

Fara Mošnje skozi 850 let (KS in Župnija Mošnje, več avtorjev; 2004); Dobro polje skozi čas

.....

Sestavil: Goran Lavrenčak – DAR

Prvič objavljeno: 1. 10. 2018

glavrencak@gmail.com